

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Γιά πιάνο στάς Βρυξέλλας τό 1956.

“Όχι μόνον λόγω τοῦ σημαντικοῦ ποσοῦ τῶν ἐπαθλῶν ἀλλά καί λόγω τῆς διεθνoῦς ἀπήχθεως τῶν μέχρη τοῦδε διεξαχθέντων τοιοῦτων εἰς τήν Βελγικὴν πρωτεύουσαν, κάθε νέα προκήρυξις διαγωνισμοῦ στάς Βρυξέλλας, ὅπως ὁ τοῦ προσεχοῦς τοιοῦτου γιά πιάνο, συγκινεῖ αἰ δικαίως τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον ὧσιν τῶν μεγάλων κέντρων.

Θά ἔπρεπε νὰ ανατρέξωμεν εἰς πολὺ παλαιότεραν ἐποχὴν, ὀλίγον πρό τοῦ πρώτου πολέμου διὰ νὰ σημειώσωμεν ποῖος ὑπῆρξε ὁ πρώτος σταθμὸς τῆς διενεργείας μουσικῶν ἑορτασμῶν εἰς τὸ Βέλγιον εἰς μνήμην ἑνὸς μεγάλου τέκνου του. Τὴν ἴδιαν ἐποχὴν καθ’ ἣν μεγαλοπρεπῆς ἀνδριάς τοῦ μεγάλου βιολιστοῦ Βιετὰμ ἐκόσμησε τὸ κεντρικὸν πάρκο τῆς γενετέρας του τοῦ Βερβιέ ὄργανῶν εἰς τὴν πλησιέστατα κειμένην πόλιν τῆς Λιέγης ποῦ εἶναι σημαντικὸν μουσικὸν κέντρον, ἔνα εἰδικὸ φεστιβάλ, κυριώτερα μέρη τοῦ προγράμματος τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ ἐναλλάξ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ποῦ ἀπθθανάτισαν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνυπερβλήτου βιρτουόζου καί ποῦ ἦσαν τὸ 1ο, τὸ 2ο, τὸ 4ο καί τὸ 5ο κοντσέρτο του γιά βιολί καί ὀρχήστρα. “Ὡς ἐκτελεσताί ἐκλήθησαν καί ἀπέτισαν τὸν φόρον τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλο ὀμότηρον οἱ κορυφαῖοι τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ βιολιοῦ τῆς ἐποχῆς Κάισαρ Τόμσον, Εὐγένιος Ὑζοῦ, Ζὰκ Τιμὸ καί Μίσσα Ἐλμαν, ὧν οἱ δύο πρώτοι Βέλγοι, συνεσταί τῆς παραδόσεως τῆς μεγάλης σχολῆς τοῦ τιμωμένου. Πέρασαν χρόνια, τὸ Βέλγιον ὑπέστη ὄλας τὰς συνεπείας τετραετοῦς ἐχθρικής κατοχῆς (1914—18) καί ἐχρεώσθη ἀρκετὸς καιρὸς διὰ νὰ ἀναβίωσῃ ὁ ἐντατικὸς καλλιτεχνικὸς τὸ ὄργανισμός. Ὁ Τόμσον καί ὁ Ὑζοῦ πέθαναν τὸν ἴδιον χρόνον τὸ 1922 εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν. Συγκινητικὴ ἀπέμεινε ἡ ἀνάμνησις καί τοῦ πρώτου μὲ τὸ ἀπὸ Ἄκαδημαϊκὸ καί ἀληθινὰ μουσικὸ τοῦ παιξίμου καί τοῦ δευτέρου ποῦ στίς ἐφημερίδας του ἦτο τόσο βαθεῖα ἀνθρώπινος καί ποῦ εἶχε ἰθρῶσαι καί ἐπὶ πολλὰ χρόνια διευθύνει τὰ περίφημα συμφωνικὰ «Κονσέρ Ὑζοῦ, ποῦ τόσο συνετέλεσαν ὥστε νὰ γίνεταί εὐρέως γνωστὴ ἡ δημιουργικὴ ἔργασια ὧσιν τῶν Βέλγων συνθετῶν. Οἱ θαυμασταί του, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσιστραφῆ βασιλομήτορα Ἐλισαβέτ τοῦ Βελγίου, ποῦ

ἦτο καί ἀρίστη καλλιτέχνης τοῦ βιολιοῦ, εἶχαν ὄργανώσει κατὰ καιροῦς διαφόρους ἑορτασμοὺς εἰς μνήμην του, ἀπέφασισαν δὲ ἐν συνεχείᾳ νὰ προβοῦν εἰς προκήρυξιν διεθνoῦς «διαγωνισμοῦ Ὑζοῦ» μεταξὺ βιολιστῶν ποῦ θά ἤρχοντο στάς Βρυξέλλας τὴν πατρίδα τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου νὰ διαμφοβηθῆσιν τὸ γέρας τῆς νίκης.

Ὁ διαγωνισμὸς αὐτός, ποῦ ἔγινε τὸ 1937, εἶχε μεγίστην ἀπήχησιν καί ἐσημειώθη ὡς ἕνα μεγάλο καλλιτεχνικὸ γεγονός. Ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὸν ἀληθινοὶ νέοι ὅσοι τοῦ βιολιοῦ, διὰ πρώτην δὲ φοράν καί Ρῶσοι ποῦ ὑπῆρξαν καί οἱ θριαμβευταί τοῦ ἀγῶνος. Ἀριστα προπονημένοι, ἐφωτισασμένοι μὲ θαυμαστὰ ὄργανα καί μὲ ὀλην τὴν αὐτοπεποιθῆσιν ποῦ τοὺς ἐβίδη ἡ ἐπίσημος ὑπὸ τῆς πατρίδος των ἀποστολῆ διὰ νὰ διαμφοβηθῆσιν τὸ γέρας τῆς νίκης ἔκαμαν μιά λαμπρὰ ἐντόπισιν καί εἰς τὸν πίνακα τῶν 12 ἐπιτυχόντων κατέλαβον τὰς 4 ἢ 5 πρώτας θέσεις.

Ὁ Ὀστραχ καί ὁ Ὀδονπόσοφ, οἱ πρωτεύσαντες, ἔγιναν σύντομα παγκοσμίας γνωστὸι κατόπιν τῆς τοιαύτης ἐπιτυχίας των, ποῦ ἀπέτελεσε τὴν ἀπαρχὴν τῆς δεφνοστεφoῦς κατόπιν σταδιοδρομίας των. (Στὸν φετεινὸν διεθνῆ διαγωνισμὸν γιά βιολί ποῦ ἔγινε στάς Βρυξέλλας τὸν Μάϊον καί οἱ δύο κληθέντες ἐκ τῶν πρώτων ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ἐθυμῆθησαν μὲ συγκίνησιν πῶς ἔκαμαν πρὶν ἀπὸ 18 χρόνια τὴν πρώτη ἐπίσημην ἐμφανισαί τους μπροστὰ σὸ διεθνὲς κοῖνον ποῦ παρακολουθοῦσε ὄλας τὶς φάσεις τοῦ ἐγγενικοῦ ἐκείνου τουρνουὰ ποῦ ἐβίδωνε μεταξὺ νέων ἐκτελεστῶν τοῦ ἀβανταίωος τῶν ὀργάνων» εἰς μνήμην τοῦ ἀξέχαστου Ὑζοῦ).

Στάς Βρυξέλλας, ποῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἀποκτήσει μιά ἀπὸ τὶς θαυμασιώτερες αἰθουσὰς συνουλιῶν τοῦ κόσμου τὸ «Palais des Arts» πλησιέστατα τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων, συντελοῦντο, καί δὴ μετὰ τὸν 2ον παγκόσμιον πόλεμον, αἱ εὐσιωνότεραι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος ζυμώσεις.

Στοὺς διεθνεῖς μουσικοὺς διαγωνισμοὺς τῶν ἀπεφασίσθη νὰ δοθῆ εὐρύτερον πλαίσιον, ἐφ’ ὅσον μάλιστα ἐν τῷ μεταξὺ ὁ θεομὸς τῶν διαγωνισμῶν τούτων εἶχε

καθιερωθή σε πολλά κράτη ως μία από τις πιο ενδιαφέρουσες έκπολιτιστικές των εκδηλώσεις. Όταν πληθύνουν τόσοι άλλοι τοιοῦτοι θησιαστές να ἐφευκτούν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ οἱ θετικές διαγωνισμοὶ πιάνου «εἰς μνήμην τοῦ Σοπέν» τῆς Βαρσοβίας, οἱ διαγωνισμοὶ πιάνου τοῦ Κονσερβατοῦρ τῆς Γενεύης, καὶ οἱ διαγωνισμοὶ βιολιῦ καὶ πιάνου Ζακ Τιμπώ καὶ Μαργαρίτας Λόγκ τῶν Παρισίων, γιὰ τὰ μιλιοῦστα μόνο γιὰ τοὺς γνωστώτερους καὶ παρ' ἡμῖν τοιοῦτους, ἐπρεπε αἱ Βρυξέλλαι δχι μόνον νὰ μὴ ὑστερήσουν ἀλλὰ καὶ ὅπως ἔως τώρα νὰ σταθοῦν στὴν πρώτη γραμμῆ. Ἔγινε καὶ πάλιν ἐκκλησιὰ πρὸς τὴν οσηπτην βασιλομήτορα νὰ δεχθῆ νὰ ὀργανωνῶνται ἐφεξῆς δχι μόνον ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὡς «ιεθνέως μουσικῶν διαγωνισμοῦ τῆς Βασιλισσῆς Ἐλισαβέτ τοῦ Βελγίου» προκηρυσσόμενοι ἀπαεὶ τοῦ ἔτους καὶ ἐναλλάξ γιὰ τὸ βιολί, γιὰ τὸ πιάνο καὶ γιὰ τὴν σύνθεσι.

Στὴν πρώτην τῆς νέας αὐτῆς τριμεροῦς «μουσικῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ Βελγίου» ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ 1951 στὰς Βρυξέλλας καὶ ποὺ ἦταν ἀφιερωμένη στὸ βιολί, ἔλαβον μέρος 27 νέοι καὶ νέα ἀπὸ 11 χώρας καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀν δὲν ὑπερβέβαε τὴν τοῦ 1937 κατὰ τὴν ὁποία εἶχε σημεῖωσθῆ ἡ προσέλευσις τῶν προερχομένων ὄσων, ἦτο πάντως ἐξαιρετικῆ. Παρητήρησθ κατ' αὐτὴν μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ συμμετεχόντων σύμφωνα με τὴν δὴλῶσιν περὶ τῆς ἐθνικότητός των «ἀπατριῶων». Ἐπρόκειτο προφανῶς περὶ νέων προσφύγων ποὺ διὰ τὸν Α ἢ Β λόγον δὲν ἤθελαν νὰ ἐκδηλωθοῦν ὡς ἀνήκοντες οὔτε εἰς τὴν Δόσιν, οὔτε εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ 1952 ποὺ ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὸ πιάνο ἔγινε μὲ συμμετοχὴν 76 νέων καλλιτεχνῶν, 19 διαφόρων χωρῶν καὶ ἔλακε ἡ ἴσση ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως σημασίας ἀποτελέσματος. Ἐτεῖ πλέον ἐνδιαφέρων ὑπῆρξε ὁ διαγωνισμὸς τοῦ 1953 ποὺ εἶχε προκηρυσθῆ διὰ τὴν ὑποβολὴν συνθέσεων εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἑλληνοβουλίου ἐπιτροπῆς τῶν Βρυξελλῶν. 439 παρτιτσὸν ἔργων γραμμένων ἀπὸ συνθέτας 36 διαφόρων χωρῶν διημφισβήτησαν τὸ γέρας καὶ τὴν τιμὴν νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν πίνακα τῶν 12 πρώτων ἐπιτυχόντων, εἶχον με δὴ τὴν χαρὰν καὶ ἔθνικὴν ἀνοσιγόνησιν μεταξὺ τῶν πρωτευσάντων νὰ εἶναι καὶ ὁ κ. Γιάννης Παπαϊωάννου με τὴν Συμφωνίαν τοῦ ἀριθ. 3 ποὺ ἐπαίχθη ἀπὸ τὴν Κρατικὴν μὴν ὀρχήστραν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς χειμερινῆς περιόδου καὶ ἐκρίθη ὁμοφώνως ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερα καὶ πλέον ἐνδιαφέροντα εἰς α' ἐκτέλεσιν δοθέντα κατὰ τὰ τελευταία ἐτη συμφωνικῆ ἔργα.

Ἐπικολούθησε ὁ ἐφετινὸς διαγωνισμὸς, πάλιν γιὰ βιολί, ποὺ ἔγινε τὸν παρελθόντα Μάϊον μὲ συμμετεχόντας 39, 15 διαφόρων χωρῶν καὶ μὲ ἀποτελεσμά νὰ πρωτεύσουν κατὰ σειράν ὁ Ἀμερικανὸς Σενόφσκη, ὁ Ρώσος Στικοβέσκη, ὁ Γάλλος Ντουκάν καὶ ἡ Γαλλίς Φρανσίν Μπουσσινῶ ὅλοι διακεκριμένοι νέοι καλλιτέχνες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν «ἀπατριῶων» περιορίσθη εἰς ἕνα καὶ μόνον ὁ ὁποῖος κατέλαβε εἰς τὸν πίνακα τὴν 9ην θέσιν. Ἐἶναι καὶ τοῦτο μίαν ἐνθαρρυντικὴν ἔνδειξιν μειώσεως τῆς ἐντάσεως ποὺ ἐπικρατοῦσε ὡς τώρα εἰς τὰς διεθνείας σχέσεις.

Ὁ νέος διεθνὴς διαγωνισμὸς τῶν Βρυξελλῶν γιὰ πιάνο προερχομένη ἦδη διὰ τὸν Ἀπρίλιον—Μάϊον τοῦ 1955 θὰ δώσωμεν δὲ κατωτέρω πᾶσαν λεπτομέρειαν τῶν ὄρων συμμετοχῆς εἰς αὐτὸν νέων καλλιτεχνῶν ποὺ θὰ ἐνδιαφέρων πιθανώτατα καὶ μερικῶς τῶν ἡμετέρων ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὸν με πολλὰς πιθανότητάς ἐπιτυχίας, παρὰ τὸν σκληρὸν ἀγῶ-

να εἰς δὲν θὰ ὑποβληθοῦν ἐναντί πλείστον ἀνταγωνιστῶν μεγάλου ταλάντου προερχομένων ἐκ διαφόρων μουσικῶν κέντρων τῶν δύο ἡμισφαιρίων. Ὡς ἐπαθλὰ διὰ τοὺς καταλαμβάνοντας εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων τὰς 12 πρώτας θέσεις, πληθὺ τῶν εἰδικῶν ἀναμνηστικῶν μεταλλίων ὄρισθησαν ποσὰ Βελγικῶν φράγκων 150.000 διὰ τὸν πρώτον καὶ διὰ τοὺς ἐπομένους 100, 75, 60, 50, 40, 35, 30, 25, 20, 15 καὶ 10 χιλιάδων.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ καλλιτέχνας παγκοσμίου κύρους καὶ ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Ὅροι συμμετοχῆς :

Οἱ βιολινοῦχοι δέον νὰ ἔχουν γεννηθῆ μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1926 καὶ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1939 ἦτοι νὰ ἔχουν ἡλικίαν ἀπὸ 17 μέχρι 30 ἔτην.

Αἱ ἀιτήσεσι περὶ συμμετοχῆς δέον νὰ ληφθοῦν μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1956 νὰ ἀπευθύνονται δὲ πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν τοῦ διεθνέως μουσικῶν διαγωνισμοῦ Βασιλισσῆς Ἐλισαβέτ τοῦ Βελγίου. Palais des Beaux Arts 11, rue Baron Horta. Bruxelles.

Οἱ αιτήσεσι δέον νὰ συνοδεύονται ἀπὸ :

- 1) Πιστοποιητικὸν ἐθνικότητος } ἐκ κενρωμένης
- 1) φωτογραφίαν } στήσεως } μεταφράσει
- 2) 2 φωτογραφίας ὡς αἱ τῶν διαβατηρίων
- 4) 1 φωτογραφίαν 9X12.
- 5) Βεβαίωσιν τοῦ ἰδρυμάτος ὅπου ἔσπουδασε ὁ ὑποψήφιος περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐν αὐτῷ σπουδῶν του καὶ τῶν ὧν ἔτυχε ἐπιβραβεύσεων.
- 6) Ἐὰν ὁ ὑποψήφιος ἔχει δώσει δημοσίως συναυλίαν δύνата νὰ ἐπισημῆσθῃ προγράμματα καὶ ἀποσπάσματα κριτικῶν τοῦ τύπου.

Ὁ δικαιώμα ἐγγράφου εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὀρίζεται ποσὸν 1.000 Βελγικῶν φράγκων.

Πρόγραμμα διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

Αἱ δοκιμασίαι ἀποσκοποῦν τὴν ἀνάδειξιν 12 κατὰ σειράν ἐπιτυχόντων. Πρὸς τοῦτο θὰ λάβουν χώραν 2 προκριματικὸν ποὺ θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Κονσερβατοῦρ τῶν Βρυξελλῶν καὶ μίαν ἡ τελικὴν μὲ συνοδείαν ὀρχήστρας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην θὰ ἐκτελέσουν ὀλικῶς ἡ τμηματικῶς ἔργα.

1) Περιλαμβανόμενα μεταξὺ 6 σπουδῶν δεξιτεχνίας ὧν 2 τοῦ Σοπέν, 2 τοῦ Λιστ, 1 τοῦ Ντεμπουσί καὶ 1 τοῦ Μπαρτόκ ἢ τοῦ Στραβίνσκη.

2) Μίαν συνάταν ὀριζομένην δύο μῆνας πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπὸ τῆς συνάτης τῶν Μπαρτόβεν, Κλεμέντι, Χαίντελ, Κάδου, Μότσαρτ καὶ Σκαρλάτι.

3) Ἐν ἔργον ἀνωτέρω μουσικῶν ἐπιπέδου τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαγωνιζομένου.

24 κρίνομενοι ὡς οἱ κράτιστοι θὰ μεταξοῦν τῆς δευτέρας δοκιμασίας καὶ θὰ ἐκτελέσουν κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιουμένην πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δοκιμασίας.

1) 1 τετράφωνον ἢ πεντάφωνον φονγκα τοῦ Μπάχ.

2) Ἐνα μοντέρνο ἔργον ὀριζόμενον 2 μῆνας πρότερον κατ' ἀπόφασιν τῆς.

3) Ἐν ἀπὸ 6 ἔργα ἀνωτέρω μουσικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιπέδου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔν Βελλοῦ συνθέτου.

Οἱ προκρινόμενοι κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην διὰ τὴν τελικὴν 12 πρώτοι θὰ κληθοῦν ὡς φιλοξενούμενοι εἰς ἐξοχικὴν ἔπαυλιν ἔνομομαζομένην «μουσικῶν παρεκκλησίον τῆς Βασιλισσῆς Ἐλισαβέτ» ὅπου θὰ τύχουν πάσης περιποιήσεως καὶ θὰ ἀφοσιωθοῦν ἐπὶ τινὰς ἡμέ-

ρας εις την μελέτην ανεκδότου έργου με όρχήστραν όπό τας οδηγίας του αρχιμουσικού που θά την διευθύνη κατά την τελικήν δοκιμασίαν. Το έργο τουτό θά όριοθη κατάπιν διαγωνισμού μεταξύ Βέλγων συνθετών προς τουτό προκηρυσσομένου.

Κατά τόν τελικόν διαγωνισμόν θά έκτελέσουν.

1) "Ένα έργον τής έκλογής των περιλαμβανόμενον μεταξύ των 6 του προγράμματος που παρουσίασαν κατά την δευτέραν δοκιμασίαν των, άλλο από εκείνο που έπαιξαν κατ' αúτην και που θά υποδείξουν οι ίδιοι 6 ήμέρας πρό τής τελικής δοκιμασίας.

2) "Ένα κοντσέρτο τής έκλογής των που θά παίξουν συνοδεία όρχήστρας και που θά είναι άλλο από τά έργα, που παρουσίασαν κατά την 2αν δοκιμασίαν. Το όλικόν τής όρχήστρας του κοντσέρτου αυτού τής έκλογής των δέον να προσκομίσουν οι ίδιοι.

3) Το ανέκδοτον έργον, που αναφέραμεν ανωτέρω, με όρχήστραν Βέλγου συνθέτου.

Αι έκτελέσεις των ύπ' αριθ. 1 και 2 δέον να γίνουσι από μνήμης, χωρίς τουτό να είναι υποχρεωτικόν δια την έκτέλεσιν του ύπ' αριθ. 3 έργου.

"Υποχρεώσεις των βραβευόμενων :

Οι 6 πρώτοι βραβευόμενοι δέον να προσφέρουν την σύμπραξιν των εις μίαν μεγάλην συναυλίαν παρουσιάσεως των με όρχήστραν που θά γίνη εντός του 15η-μέρου του έπακολουθούντος τόν τελικόν. Οι τρεις πρώτοι όφείλουν επίσης να συμπράξουν εις πανηγυρικήν συναυλίαν διδομένην κατά τό αυτό χρονικόν διάστημα. Τέλος ό πρώτος βραβευθείς όφείλει να δώση και έν ρεσιτάλ εντός τής αúτης περιόδου.

"Αφοϋ έξεθέσαμεν ως ανωτέρω τά του Ιστορικού των διαγωνισμών τούτων, πán σχετικόν με την διεξαγωγήν του προκηρυχθέντος δια τό 1956 τοιούτου για πιάνο, ως και δ,τι απαιτείται δια να γίνη κανείς δεκτός προς συμμετοχήν εις αυτόν, όφείλομεν να προσθέσωμεν ότι ασφαλώς με την σημερινήν εξέλιξιν του έπιπέδου των σπουδών του όργάνου που γίνεται εις τά "Ωδεια μας υπάρχουν και παρ' ήμιν νέοι και νέα Ικανοί να παρουσιασθουν ευπροσώπως και ένδεχομένως να διαμφισβητήσουν τό να περιληφθουν εις τόν πίνακα τής έπιτυχίας παρά τόν ανταγωνισμόν που θά έχουν έκ μέρους των έκτελεστών τόσων χωρών. Πριν όμως αποδυθουν εις τόν άγώνα πρέπει βεβαίως να έχουν ύπ' όψει ότι χρειάζεται πλην τής δεξιοτεχνικής των Ικανότητος να έχουν και μεγάλην μουσικήν πείραν, τόσον από άπόψεως σοβαρών θεωρητικών σπουδών όσον και από άπόψεως όμαδικών έτελέσεων, που εν δέν ειχαν την ευχέριαν να τας κάνουν με όρχήστρα, θά έπρεπε τοϋλάχιστον να έχουν σχετικήν βεβαιωμένην Ικανότητα σε έκτελέσεις μουσικής δοματίου όλων των ειδών.